

Overweging door ds Frans Bouwen/NPG Commugny (VD)

Zondag 12 maart 2017 F

Gemeente van Christus,

...hebt u dit ook wel eens dat u, nadat u het nieuws gehoord hebt, dat u dan denkt: 'waar moet het in hemelsnaam naar toe in deze wereld?' We leven kennelijk in een tijd van toenemende onzekerheid over de toestand in onze wereld. Het geheel van onze wereld draait toch zienderogen steeds meer vast, zo ook binnen de wereld van ons geloof of ongeloof, die van ons zoeken naar wie of wat en waar God is, wat Hij wil, zowel binnen als buiten de kerk? ... 'waar moet het in hemelsnaam naar toe in deze wereld?'; welke weg zouden we moeten gaan, is er een weg?... .. kon er niet 'een', nee, dé Messias komen, de Verlosser die de wereld uit zijn eigen misère zou kunnen bevrijden? ...en nu horen en lezen we uit de profeet Zacharia en uit het Evangelie naar Mattheüs...

Zacharia was één van de profeten die aangaf dat die Messias er zou komen en dat daarna zaken en mensen Messiaans op z'n kop zouden worden gezet: Zacharia: 'dan zal Ik – zegt God - de wagens uit Efraïm (Noord Israël) en de paarden uit Jeruzalem tenietdoen en ook de strijdboog wordt tenietgedaan. En Hij - de Messias - zal de volken vrede verkondigen en zijn heerschappij zal zich uitstrekken van zee tot zee en tot aan de einden der aarde...'; denkt u even in, gemeente, dat op een dag, onder auspiciën van de Verenigde Naties, alle volkeren hun wapens komen afgeven op één centrale plaats in de wereld. 'Tanks hierheen graag (de paarden van die dagen zijn de tanks van nu) en alle raketten dáárheen. Alle bommenwerpers achteraan alstublieft.' Dat stond Zacharia voor ogen door de ogen van nu. U ziet zoiets dwaas toch niet gebeuren? Maar het dwaze van God is wijzer dan de mensen; en zo schildert de Evangelist Mattheüs dat er ooit Eén als Messias op zijn weg gegaan was met alle vragen van zijn eigen tijd; Hij was uit Nazareth gekomen in Galilea. Hij was met veel pelgrims om zich heen begonnen zich op te maken om vanuit Jericho naar het Joodse Paasfeest in Jeruzalem te gaan. Jezus was Zijn naam. Hij was steeds meer bekend

geraakt en werd ervaren als een bijzondere profeet. Men noemde Hem zelfs ‘Zoon van David’; Hij zou het wel eens kunnen zijn die Israel uit z’n misère zou kunnen bevrijden? Zacharia’s profetie zou eindelijk tot vervulling komen? Deze Jezus vertrekt om het zo te zeggen als Zoon van David naar de ‘dochter/vrouwe van Sion’ - zo heette de stad Jeruzalem ook wel; Sion was namelijk de berg waarop Jeruzalem gelegen was. Hij had aan velen prachtige verhalen verteld, gelijkenissen, doordenkertjes van grote kwaliteit; Hij had velen genezen, was continu met ontferming bewogen, maar kon ook best zeggen waar het op aan kwam, Hij was op weg gegaan, gezonden door God zijn Vader, een weg die een Messiaanse weg moest zijn, want letterlijk: in God’s Naam, in hemelsnaam moest het ergens naar toe in deze wereld. Jezus moest gaan tonen midden in het leven van alledag dat naar de bedoelingen van God een nieuwe tijd ingezet moest gaan worden. Geen eenvoudige opgave en waarschijnlijk dwaasheid. Want hoe kon nu één mens het gaan opnemen tegen een regime waar Romeinen het met paard en wagen, met wapen en schild het voor het zeggen hadden? Maar de mensen die Jezus volgden werden er meer en meer van overtuigd dat deze Jezus toch best die Messias, die men naar eigen maatstaven zo nodig had, kon zijn.alleen Mattheüs laat zien dat er alleen naar God’s maatstaven Messiaans opgetreden kan worden. Dan moet er van het paard, in Jezus tijd het beeld voor strijd en oorlog, afgestapt worden. Dan moet duidelijk gemaakt worden dat de Messias niet alleen Verlosser van Israël, maar voor Israël en alle volkeren gold. Niet hoog te paard, maar juist laag te ezel moest gegaan worden. De ezel, het beeld van vrede, en in vredestijd het teken van onderscheiding. Onderscheiding van waar het op aan komt! De mensen wilden wel deze Messias, maar Jezus Messias wilde de mensen! Dat moest symbolisch zichtbaar worden... daar gaan we nu in ons verhaal:

En zij kwamen aan in de banlieue van Jeruzalem, in Betfage, bij de Olijfberg gelegen. Jezus maakte van de gelegenheid gebruik om twee discipelen naar een dorpje te sturen om daar een ezel met ezelveulen te lenen. Jezus wilde tonen dat zijn tocht richting Jeruzalem niet een triomftocht te paard mocht worden, maar een vredestocht ‘te ezel’, een Messiaanse vredestocht; en dit als vervulling van wat Zacharia had voorgezegd: ‘Zeg tegen de dochter van Sion - daar hebben we de uitdrukking voor

Jeruzalem weer -: Zie, uw Koning (de Messias) komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin, een veulen, het jong van de ezelin'. Zo kleurt de evangelist Mattheüs dit verhaal nu verder in: maar liefst twee ezels kwamen er aan: moeder ezel met haar jong - waarop nog nooit iemand had gezeten, zeggen andere evangelisten daarbij. Het lijkt wel of Mattheüs wil zeggen dat het echt om het nieuwe gaat; daar staat dat veulentje voor, ...dat jonge veulentje komt als het ware uit Zacharia en wacht er al eeuwen totdat deze Messias er voor haar is! En nu gaat het snel in ons verhaal: de mensen om Jezus heen, dat hele oploopje: zij waren allen razend enthousiast, sommigen legden hun kleren op dat veulentje, en Jezus, Hij ging er op zitten. De menigte nam toe in omvang, er stond iets bijzonders te gebeuren, nu zullen we het eindelijk hebben, nu kon de weg naar Jeruzalem opgegaan worden, voor Jezus verder de Messiaanse weg op. Nog meer mensen volgden, voor Hem en achter Hem, sommigen legden hun klederen op de weg, anderen sloegen takken van de bomen en spreidden die op de weg. Je kon bij dit tafereel er alleen nog maar volmondig de Paaspsalm 118 bij juichen, en zo horen we 'Hosanna, de Zoon van David, gezegend Hij, die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hoogste hemelen!' Hosanna, red mij toch, verlos mij, betekent dit. Ja, nu zullen we het eindelijk hebben. Zo ging Hij, Jezus Messias, nederig en zachtmoedig te midden van het tumult; maar die Messiaanse weg ging anders dan de mensen wilden. De mensen in Jeruzalem begrepen niets van dit tumult, van deze merkwaardige intocht. Jezus was met ezel en al nog maar net Jeruzalem binnengegaan of de stad was al gelijk in beroering, in rep en roer. Ja, gemeente deze Messias kan je leven in rep en roer brengen. Want waar zijn wij zelf hoog te paard terwijl we bedoeld zijn meer laag te ezel - dat last-dier - te zijn? Wij komen maar moeilijk van ons voetstuk af, wij kunnen moeilijk omlaag, bij de ander zijn, een last op ons nemen van een ander; zoiets vinden wij 'lastig'. Wij roepen Hosanna, zolang Jezus Messias iets voor óns doet. Maar als nu eens blijkt dat wij iets voor Hem zouden moeten doen, ja, dan houdt ons roepen op..en toch zou deze Jezus Messias op dat ezeltje wel eens aan geloofwaardigheid kunnen winnen, want Hij dringt onze wereld, ons leven, door, dat wij in allerlei opzichten laag te ezel, omlaag, moeten. Mattheüs zo'n 50 jaren na Jezus' lijden, sterven en Opstanding heeft

dít willen laten zien, dat deze Jezus de bedoelde Messias was, die zich die titel niet zomaar toe-eigende maar die zich juist gaf opdat ons leven er voor elkaar tot rijpheid kon komen, zo God wil en zoekt bij ons. Het gaat om Hosanna in de Naam van de Heer, niet Hosanna in de naam van de mens! Het brengt je in beroering, jazeker, en je vraagt, zoals ook in ons verhaal: Wie is dit eigenlijk? Snel werd er geantwoord met: ‘dit is de profeet, Jezus, van Nazareth in Galilea’; Jezus midden in onze wereld, stad en tempel die tot een rovershol waren geworden, een wereld waarin handel werd bedreven voor eigen bejag! Met Messiaanse woede joeg Jezus die handel er uit en bracht lammen, kreupelen, blinden binnen; Hij genas hen, zo staat er, want God is bezig met zijn eigen Messiaanse handel: handel in liefde, barmhartigheid, bevrijding en gerechtigheid; dát is de weg, en dáár moet het in hemelsnaam (!) naar toe, nog steeds, voor ons allen; voor de Messias werd het een vredestocht die uitliep op een eenzame lijdens-weg, ...die weer uitliep op Opstanding, een nieuwe tijd...

...op het tempel terrein begrepen de kinderen het en riepen de Paaspsalm na:
‘Hosanna, de Zoon van David’ ...

En Jezus? Die keerde terug naar Betanië waarheen moeder ezel en haar jong waren teruggebracht. Ook daar zal Hij brood gebroken hebben en wijn ingeschonken...

Amen